Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 193 JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 9, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 9-го ЖОВТНЯ 1997 р. Ч. 193 РІК CIV.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ГОЛОД В ПІСЛЯСОВЄТСЬКИХ КРАЇНАХ

Женева. — Якщо ця зима буде такою суворою, як передбачають, в Росії, Україні, Молдові і Білорусі може померти від голоду і холоду понад мільйон людей, заявив 6-го жовтня Червоний Хрест.

Ця організація звернулася до урядів по всьому світі з проханням зібрати 15.7 млн. дол. для гуманітарної допомоги, щоб не допустити до подібної катастрофи. У зв'язку з потеплінням у Тихому океані, відомим під назвою Ель Ніньйо, передбачається одна з найбільш суворих зим в Росії і суміжних країнах.

Як відомо, в результаті економічних змін пенсіонери, каліки, багатодітні родини, самотні матері і діти-сироти опинилися в колишніх республіках СССР в крайній нужді. Гуманітарна допомога, яка надходитиме впродовж наступних шести місяців, включатиме одяг, їжу і необхідні ліки для понад одного мільйона таких осіб. Особливу увагу має бути приділено людям похилого віку, пенсії яких дуже мізерні. Червоний Хрест збирається послати спостерігачів, які слідкуватимуть, щоб допомога надходила тим, хто її потребує

Згідно зі статистикою, в Росії, Україні, Молдові і Білорусі на межі бідности і нижче неї живе 73 млн. осіб — майже кожен третій мешканець.

На Львівщині звільнено з праці чотирьох офіцерів міліції

Київ(Р.Р.). — Тут 4-го жовтня газета „Факти" повідомила, що після втечі п'ятьох в'язнів із самбірської в'язниці на Львівщині проведено службове розслідування. В результаті, з лав міліції за недбальство вигнали чотирьох офіцерів. Трьох утікачів спіймано, інших розшукують.

Начальник Львівського обласного управління МВД України генерал Михайло Янковський сказав, що в ніч на 21-го вересня, коли здійснено втечу, охоронці тюрми, „втративши будь-яку пильність, весело святкували свято Пресвятої Богородиці". Однак, у недбальстві винні не лише охоронці, які працювали в ту ніч. Адже втечу в'язні готували кілька днів.

Перепиливши батарею опалювання, вони почали витягувати за нею цеглу. Тоді ставили батарею на місце, щоб наглядачі нічого не помітили. Так зробили отвір і непомітно зникли. Втечу помітили лише о 5-ій годині ранку.

Самбірська міліція вже раніше стала відома своїми сенсаційними подіями. Наприклад, ще не забувся випадок, як під час слідчого експерименту підозрюваний втік, замкнувши оперативників в одній з кімнат. Не все гаразд у Львові, де кілька років тому в слідчій тюрмі СБУ замордували під час слідства Юрія Мазолу. З львівської тюрми також було здійснено кілька втеч, тому ту в'язницю зліквідовано.

М. Янковський визнав, що прокуратура займається 84 кримінальними справами, порушеними проти працівників міліції Львівської области.

Сенат не допустив до змін

Вашінґтон. — У вівторок, 7-го жовтня, Сенат двома наворотами голосування не допустив до змін в існуючому законі про фінансування виборчих кампаній.

Сенатор Трент Лотт з Міссіссіппі, провідник сенатської більшости і завзятий ворог будь-яких законопроєктів, що пропонують зміни у фінансуванні виборчих кампаній, користаючи з такої ситуації сказав, що це вказує на неоднозгідність членів Сенату в цій справі. Уважаючи на тому справу закінченою, сен. Лотт приступив до полагодження інших справ на порядку денному, не забуваючи при тому зазначити, що він дотримав своєї обіцянки та дав 22 години на обговорення згаданого законопроєкту.

Прихильники законопроєкту змін у фінансуванні виборчих кампаній звинуватили Т. Лотта у крутійстві стосовно самого дебатування на цю тему та блькування самого голосування, коли виглядало, що демократи і республіканські відступники від партійної лінії могли б здобути перемогу. Все ж таки вони не дають за виграну та обіцяють ще в цьому тижні поновити свої змагання.

„Скоріше чи пізніше ми переможемо", — заявив Рассел Файнґолд, демократичний сенатор з Висконсину, який разом з республіканським сенатором Джаном МекКейном з Арізони спонзорували законопроєкт змін. У цьому законопроєкті пропонувалося заборонити необмежені та нереґульовані внески, що їх називають „м'якими грішми", та ясніше окреслити оголошення, котрі підтримують кандидатів і пропаґують важливі спірні питання.

Москва ігнорує домовлення з Чечнею

Грозний, Чечня. — Як уже інформовано, президент Росії Борис Єльцин відмовився від своєї попередньої обіцянки підписати політичний договір з незалежною Чечнею, а перший віцепрем'єр-міністер російського уряду Борис Нємцов відверто висловився за застосування щодо Чечні економічної блькади з метою поставити чеченський народ на коліна і знову підкорити волі Москви.

Коментуючи ці рецидиви великодержавного шовінізму, президент Чечні Аслян Масхадов у виступі перед студентами і викладачами Чеченського державного ісламського університету, між іншим, сказав: „Фактично ми перебуваємо у блькаді, жоден пункт угод, підписаних урядами Росії і Чечні, з вини російської сторони не виконується. Нас не могли звернути зі шляху незалежности силою, то тепер вирішили покорити невидимою економічною війною. Однак ми звикли до труднощів і витримаємо".

Президент А. Масхадов запевнив, що уряд республіки в цих нелегких умовах знайде гроші для оплати праці викладачів і для студентських стипендій. „Ніяка скрута не перешкодить нам підтримувати освіту молоді, тим більше освіту духовну, яка є більшою силою, ніж сила зброї", — підкреслив А. Масхадов.

Голова чеченського парламенту Руслан Аліхаджієв повідомив, що республіка запроваджує власні громадянські і закордонні пашпорти. Нагадавши той факт, що чеченську незалежну державу зовнішній світ дотепер не визнав, голова

(Закінчення на стор. 4)

В. Мусіяка обговорив з канадською делеґацією енерґетичні питання

Київ (УНІАР). — 6-го жовтня заступник голови Верховної Ради Віктор Мусіяка зустрівся з прем'єр-міністром канадської провінції Манітоба Ґері Філмоном, який перебував в Україні з офіційною візитою.

В. Мусіяка висловив задоволення розвитком відносин між Україною і Канадою і закликав враховувати „три моменти" при підписанні з українським Урядом угод. За його словами, спочатку треба чітко визначити пріоритети взамовідносин, потім їхні форми і нарешті забезпечити контролю за виконанням підписаних домовлень. Він запевнив, що у разі необхідности ратифікації з боку парламенту, ніяких затримок не буде.

Канадська сторона висловила зацікавлення у налагодженні стосунків в економічній галузі, зокрема в галузі будівництва і в галузі енергозбереження та енергозберігаючих технологій. Також члени канадської делегації детально відповіли на запитання В. Мусіяки щодо стосунків між правлячою партією і опозицією у провінції Манітоба.

В зустрічі також взяли участь такі депутати України: член Комітету ВР з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку Юлій Йоффе; заступник голови Комітету ВР України з питань економічної політики і управління народним господарством Михайло Чечетов; член Комітету ВР з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку, міністер вугільної промисловости Станіслав Янко і член Комітету ВР з питань фінансів і банкової діяльности Євген Жовтяк.

У транспортовій катастрофі загинуло 18 осіб

Київ. — 7-го жовтня на Дніпропетровщині в результаті зіткнення потягу з вантажівкою загинуло 18 жінок, які їхали в поле на працю, повідомили засоби масової інформації. Лише двоє осіб залишилися живими: водій і жінка, яка сиділа біля нього. Міністерство з Надзвичайних Ситуацій (МНС) повідомило, що вони є в тяжкому стані. Жоден з пасажирів поїзду не постраждав.

Голова пресової служби МНС Олег Биков сказав, що поїзд Дніпропетровське-Павлоград зударився з вантажівкою о 8 годині 50 хвилин ранку за місцевим часом. За словами О. Бикова, комісія, очолювана заступником міністра з надзвичайних ситуацій Володимиром Волковим, вирушила на місце події для розслідування і надання допомоги.

Міністер внутрішніх справ Юрій Кравченко звинуватив у катастрофі водія автомобіля ГАЗ-66 Сергія Устича, який при переїзді колії зігнорував сигнал і алярм. Перевезення селян у вантажівках на польові роботи є звичайним явищем в Україні.

Згідно з агентством Інтерфакс-Україна, Президент Леонід Кучма висловив глибоке співчуття родинам загиблих і наказав виділити грошову компенсацію.

Зіткнення поїзду з вантажівкою є однією з найбільших транспортових катастроф за ввесь час незалежности України. Останній раз катастрофа подібного маштабу сталася в липні минулого року в Дніпродзержинському на Дніпропетровщині. Трамвай зударився з бетонною стіною, в результаті чого загинуло 33 особи.

Успадковані від колишнього СССР залізниці, автомагістралі і ввесь транспортний сектор України вимагають капітального ремонту, на який в державі немає грошей у зв'язку з економічною кризою.

Йде спір за церкву

Дніпропетровське (УНІАР). — Між членами Партії Слов'янської Єдности (ПСЄ) і вірними Української Православної Церкви Київського Патріярхату виникла сутичка у зв'язку з тим, що останні намагалися відправити Службу Божу біля колишньої Свято-Миколаївської церкви, в якій тепер — міська заля органної музики.

У приміщенні органної залі Свято-Миколаївського храму священиків УПЦ КП не пустила міліція. Невдовзі з гаслами проти Київського Патріярхату під стіни храму прийшли представники ПСЄ. Один із священиків хотів відібрати плякат, що ПСЄ сприйняла як порушення меморандуму про примирення Церков, підписаного в липні.

Міська влада вважає, що Свято-Миколаївський храм не культова споруда, а заклад культури, мовляв, що будівлю у 80-их роках реставрували за державні гроші, встановивши там орган.

Вірні УПЦ КП кажуть, що конфлікт не майновий, а політичний, мовляв, міська влада віддає перевагу Українській Православній Церкві Московського Патріярхату.

Якщо храм до 1-го грудня не передадуть православним Київського Патріярхату, то духовенство погрожує вдатися до голодування.

Британські вболівальники продемонстрували свій патріотизм

Київ(Р.Р.). — На футбольні змагання Ліги чемпіонів між київською дружиною „Динамо" і англійською „Нюкесл" прибуло 55 англійських вболівальників.

Гості пройшлися Хрещатиком, накупили в якості сувенірів кролячих шапок, пили пиво, демонстрували символіку клюбу і охоче відповідали на запитання цікавих. Наприклад, на запитання, що їм найбільше запам'яталося в Києві, сказали: горілка, холод і пиво.

На запитання, хто виграє матч, відповідали, що, безперечно, „Нюкесл". Кого знають із київських футболістів? Нікого. У перемозі англійських футболістів вони не сумнівалися.

Кияни ж вірили у перемогу динамівців.

І вже в першій половині змагань „Динамо" провадило 2:0, але пізніше прийшло розчарування. За кілька хвилин до закінчення змагань англійці вирівняли рахунок. Гра закінчилася нічиєю — 2:2.

Змагання третьої фунди групи „Н" за Чашу Европи в кошиківці між київським „будівельником" і австрійським клюбом „Санкт Пельтен" виграли українці.

В Україні поліпшують інвестиційний клімат

Київ(Р.Р.). — Тут у п'ятницю, 3-го жовтня, відбулося перше засідання Консультативної ради з питань чужоземних інвестицій при Президенті України, на якому обговорено шляхи поліпшення інвестиційного клімату в державі та затверджено розпорядок праці Консультативної ради на майбутнє.

Участь у засіданні взяли Президент України Леонід Кучма, прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко, міністер фінансів Ігор Мітюков, міністер економіки Віктор Суслов, голова правління НБУ Віктор Ющенко та ще шість українських членів Консультативної ради. Крім того, у засіданні взяли участь понад 20 чужоземних членів Консультативної ради, які представляли потенційних інвесторів, зокрема великі компанії Швеції, Швайцарії, Великобританії, Франції, Німеччини, США, Італії, Австралії, Кореї, Японії і Канади.

Президент Кучма зазначив, що Україна переживає чи не найглибшу кризу серед нових незалежних держав, які виникли після розвалу СССР. Причиною цього є те, що суспільство ще не навчилося „творчо руйнувати старе". Для активізації інвестиційного процесу не було належних умов, зазначив Президент, однак сьогодні в Україні зведено до мінімуму ризик інвесторів та забезпечено інші чинники макро-економічної стабілізації.

Прогнозованої економічної політики з помірним рівнем податків Україна ще не має в повному обсязі, „але ми активно працюємо над їх створенням", — запевнив Президент і закликав чужоземних підприємців та міжнародні фінансові організації активніше залучати свої капітали в українську економіку. Така допомога Україні сьогодні обернеться вигодою для всіх завтра, вважає Л. Кучма.

Створення Консультативної ради, за словами Президента Кучми, це створення каналу ділового спілкування між керівництвом України та провідних компаній-інвесторів, який збільшить ступінь довір'я. Президент звернув увагу на те, що в Україні є надзвичайно багаті родовища природного ґазу та інших корисних копалин.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

РОСІЯНИ ПОЗАЗДРИЛИ ТАТАРАМ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Столицю Автономної Республіки Крим відвідала делеґація Організації безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ), очолювана представником голови цієї організації, амбасадором Карстеном Петерсоном. На зустрічі з керівниками автономії, лідерами партій та організацій обговорено становище кримських татар. Зокрема зазначалося, що понад 100,000 представників депортованих народів досі не отримали українського громадянства. А це обмежує їхні політичні та економічні права. Присутні на зустрічі керівники „Русской общины Крима" обурилися увагою до татар і запропонували приглянутися до проблем росіян у Криму, оскільки органи української влади „утискують їхні права", а ОБСЕ цікавиться тільки репатріянтами. Це не сприяє стабілізації в регіоні, отож представникам ОБСЕ належить подумати і збалансувати свої дії.

ЛЬВІВ'ЯНИ ДОПОМАГАЮТЬ МОРЯКАМ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Медична служба Військово-морських сил України отримала від фірми „Гелифарм" гуманітарну допомогу у вигляді лікарських препаратів на суму 44,000 грн. Надіслало морякам допомогу на загальну суму 6,000 грн. і підприємство „Львівліктпрепарати", яке також виготовляє ліки. Як повідомили у пресову центрі Військово-морських сил України, зазначені підприємства вже не вперше надають гуманітарну допомогу для української флоти.

ПРО НЕВРЕГУЛЬОВАНІСТЬ МІЖ УКРАЇНОЮ І РОСІЄЮ

КИЇВ. — Колишній Президент України, депутат Верховної Ради і лідер громадського об'єднання „Порозуміння" Леонід Кравчук взяв участь у спільній пресовій конференції керівників СДПУ(о), Соціял-демократичної партії Білорусі „Народна громада" і Російської партії соціяльної демократії. Він висловив певність, що неврегульованість відносин між Україною і Росією „дуже вигідна і тій, і іншій стороні", особливо тим, „хто робить гроші". Лідер Російської партії соціялістів Александер Яковлев вважає, що Україна і Росія нагадують подружжя, яке постійно свариться. Він підтримав думку Л. Кравчука, що деяким політикам це вигідно.

БЮДЖЕТ СТАВ БАГАТШИМ

КИЇВ. — Надходження до державного бюджету за дев'ять місяців цього року порівняно з аналогічним періодом минулого року збільшилися на 2.5 блн. гривень, повідомив 4-го жовтня на нараді голів районних і міських адміністрацій та голів рад Київської области прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко. Зазначивши також, що вдалося зменшити заборгованість із зарплат і пенсій, прем'єр-міністер однак сказав, що Уряд не задоволений станом фінансово-економічних процесів у державі. Він повідомив також, що вже найближчим часом при Кабінеті Міністрів будуть створені відділи з питань економічної безпеки, щоби контролювати надходження фондів до бюджету, а відтак вести боротьбу з бартеризацією української економіки та давальницькою схемою при переробці сировини.

ЗАВЕРШЕНО РОЗПОДІЛ ЕТЕРУ

ЯЛТА.— Голова Національної ради з телебачення і радіомовлення (НРТР) Віктор Петренко заявив, що розподіл теле- і радіоетеру в Україні „практично завершений". Заяву він зробив на Другому міжнародному фестивалі журналістики, який відбувся в Ялті в останні дні вересня. Виступаючи перед 150 українськими і закордонними журналістами, він сказав, що в Україні існує майже 400 телерадіокомпаній, 20 відс. з них мають спільні канали мовлення. За словами В. Петренка, така практика влаштовує НРТР і вигідна глядачам, бо виключає інформаційний монополізм однієї телерадіокомпанії.

БІЛЬШЕ „ПРАВДИ" НА ЗНАК ПРОТЕСТУ

КИЇВ. — На знак протесту проти вимкнення телефону в редакції газети, „Правда України" вирішила публікувати своє видання щоденно замість трьох разів на тиждень. Згідно з головним редактором Олександром Горобцем, телефон вимкнули після того, як газета надрукувала статтю на захист колишнього прем'єра Павла Лазаренка, обвинувачуваного в корупції. О. Горобець твердить, що статтю написано не на замовлення, але не виключає, що в майбутньому часопис друкуватиме політичну рекляму за окрему оплату.

ПОСАДНИК ОДЕСИ СУДИТЬСЯ З УРЯДОМ

ОДЕСА. — Посадник Одеси Едуард Гурвіц подав позов до Вищого арбітражного суду України на Кабінет Міністрів, вимагаючи компенсації за видані Міською Радою гроші на погашення заборгованости у платнях. Вчителям і медикам, за словами посадника, віддали біля третини міського бюджету 1997 року — 100 млн. гривень. Сума ця призначена була на потреби міста. Для компенсації заборгованости Міська Рада була змушена продавати публічну власність. Е. Гурвіц у серпні вже писав звернення-претенсію до Кабінету Міністрів. Цей запит, за його словами, зігноровано.

У СВІТІ

ПІСЛЯ КІЛЬКАМІСЯЧНИХ інтенсивних переговорів між ЗСА і Хорватією, у понеділок, 6-го жовтня, 10 боснійських хорватів, яких оскаржено у воєнних злочинах супроти мусулманських цивільних громадян під час воєнних дій у Боснії, добровільно зголосилися до міжнародного судового трибуналу в Газі. Добровільне зголошення згаданої групи оскаржених, а серед них одного з найбільш підозрілих у воєнних злочинах Дяріо Кордіча, є важливим кроком зі сторони Хорватії, щоб поліпшити свої стосунки з Урядом ЗСА.

У ВІВТОРОК, 7-ГО ЖОВТНЯ, розпочалися перші за 76 років повнообсяжні переговори в справі політичної розв'язки у Північній Ірляндії, метою котрих є закінчити існуючі вже понад тридцять років збройні жорстокості у цій британській провінції. На переговорах присутні представники вісьмох політичних партій католицької меншини, котрі хочуть прилучитися до Ірляндської Республіки та представники протестантської більшости, котрі хочуть залишитися британцями. Важлива ця подія є також і тим, що це вперше від 1921 року протестанти з католиками засіли до розмов за спільним столом.

В АМЕРИЦІ

ЗАПІЗНЕНА ЧЕРЕЗ НЕСПРИЄМЛИВУ погоду на один день космічна ракета „Атлантіс" без будь-яких утруднень приземлилася коротко перед шостою годиною вечора, минулого понеділка, 6-го жовтня, на летовищі Космічного центру ім. Кеннеді у Кейп Каневерал на Фльориді. Густі хмари не дозволили на приземлення „Атлантіс" попереднього дня і тим самим збільшили перебування у космосі американського астронавта д-ра Майкла Фола до 145 днів.

НОВА АДРЕСА „СВОБОДИ",

яка ввійде в життя від

понеділка, 13-го жовтня 1997 року:

SVOBODA
P. O. Box 280
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Нелегкі реформи в ООН

Від часу свого заснування Організація Об'єднаних Націй постійно розвивалася і зростала кількісно. У 1945 році її членами були 54 країни, сьогодні ж — 185 держав. Чи самий цей ріст не є доказом популярности і важливости найбільш представницької міжнародної установи? Чому ж в останні роки чуємо так багато нарікань на ООН, на її неефективну діяльність? Чому реформування її стало такою неминучою і невідкладною справою?

Кількісне збільшення ООН віддзеркалює глибокі зміни, що відбуваються на політичній мапі світу, зокрема виникнення нових, більших і менших, і зовсім маленьких незалежних держав, а разом з тими змінами — загальну тенденцію до створення взаємопов'язаного спільного безпекою людства. Проте, з іншого боку, чим більше членів стає в ООН, тим тяжче їй випрацьовувати узгоджені рішення щодо найважливіших міжнародних проблем. Тому що формальне належання до спільної міжнародної організації не змінює того прикрого факту, що члени ООН — це країни з різним рівнем економічного, технологічного і культурного розвитку. Історично в різних умовах складалися їхні релігійні, національні особливості, порізному діють їхні теперішні соціяльно-економічні системи. Країни „Третього світу" вбачають першочергове завдання ООН у подоланні відсталости, злиднів, голоду, вимагаючи від розвинутих держав фінансових відшкодувань за колишню експлуатацію колоній. Тим часом перед ООН постають все новіші і все гостріші проблеми — льокальні війни, міжнародний тероризм, ґльобальне занечищення довкілля. Це змушує ООН до більшого динамізму, до швидшої реакції на події. Бутрос Бутрос-Ґалі саме тому й не вдостоївся чести бути повторно обраним на пост генерального секретаря ООН, що вона за його каденції переважно реєструвала події у світі, не спромагаючись адекватно відгукуватися на них.

Хоч в ООН важливу ролю відіграють сесії Генеральної асамблеї, в якій беруть участь усі без винятку члени організації, все ж головні владні функції належать Раді безпеки, до якої входять тільки 15 членів, та й то лише п'ять з них — ЗСА, Англія, Франція, Росія і Китай — постійні і мають право вето, а решта — тимчасові, яких обирається на два роки і без права вето.

Саме Раду безпеки мають на увазі, коли говорять про реформи в ООН: членами Ради безпеки хочуть стати й інші держави. ЗСА як сплатник найбільших — 25 відсотків — внесків у бюджет ООН погоджуються, щоб Раду безпеки було збільшено на п'ять країн — Німеччину, Японію і якісь три держави „Третього світу". Які саме — це нехай вирішують відповідні регіони. Одначе якраз ця точка є проблематичною. Бо, мовляв, чому тільки три? Називають передусім Індію, Бразилію і Південно-Африканську Республіку, тим часом на членство в Раді безпеки претендують Єгипет, Арґентина, Мехіко, Ніґерія, Індонезія. Чому б не прийняти усіх відразу, щоб ніхто не ображався? І тут на плечі місії ЗСА в ООН лягає непросте завдання: наполягаючи на потребі реформ, водночас остерігати від значного збільшення Ради безпеки, бо це і її зробить неефективною, нездатною практично розв'язувати актуальні проблеми сучасности. А так воно й станеться, якщо нові члени Ради безпеки одержать право вето. Американські дипломати згадують, що коли б у 1990-91 році, під час конфлікту з Іраком через його вторгнення в Кувайт, в Раді безпеки були країни „Третього світу", то Вашінгтон ні за що не дістав би згоди на економічну блькаду Іраку, а потім і на війну з ним.

Отже, право вето для нових членів Ради безпеки спричинить додаткові проблеми, тому ЗСА є проти цього. Однак врешті-решт змушені будуть піти на поступки, бо хіба було б справедливо — прийняти в Раду Безпеки Німеччину та Японію, при цьому не давши їм права вето, у той час як ще далеко не демократичний Китай і політично непевна Росія це право мають. Але коли, знов таки, визнати це право за Німеччиною та Японією, то чи не здійметься у „Третьому світі" хвиля боротьби проти дискримінації?

Проблема кількісного збільшення Ради безпеки безпосередньо пов'язана з питанням членських внесків у бюджет ООН. ЗСА хочуть зменшити свої внески з 25 до 20 відсотків, але не мають підтримки ні в кого, навіть у найближчих партнерів. Бо, наприклад, внесок Японії становить 16 відсотків бюджету ООН, тільки на 9 відсотків менше від американського, хоч японський валовий національний продукт аж на 50 відсотків менший, ніж у ЗСА.

Ярослав Гайвас

АЗІЯТСЬКИЙ РЕНЕСАНС

II

Азіяти не довіряють Америці

Під кінець серпня відбулася конференція Світового банку і Міжнародного валютного фонду в Гонг Конгу, а перед тим — нарада держав південно-азійського бльоку. На цю нараду в Куаля Люмпур (Маляйзія) прибула державний секретар ЗСА Меделин Олбрайт, яка мала доповідь. Текст доповіді в американській пресі не був опублікований, але присутні азійці засудили його як спробу тиснути на них, а крім того — нібито вона, а через неї американський уряд, підтримала спекулянтів, які наробили стільки шкоди поодиноким державам. Нарада ця ніяких успіхів не мала. А відбута після неї конференція Міжнародного валютного фонду та Світового банку, яка відбулася в Гонг Конгу і тривала цілий тиждень, теж не мала вислідів. На цю конференцію, на яку було запрошено міністрів фінансів та інших високих урядових осіб, запрошено також Джорджа Сороса. Особливістю тієї конференції було, що одного дня дано слово речникові пошкодованих азійських країн Магатірові Могамадові, прем'єр-міністрові Маляйзії. Могамад виявив пов'язаність Сороса і його групи з крахом на біржах південноазійських країн, наслідком якого група спекулянтів, які, на думку Могамада, не роблять ніякої корисної роботи, тільки спекулюють, щоб якнайбільше заробити для себе і проти простих громадян, які втратили свої ощадності, або позичені гроші, через що їхні родини терпітимуть. У своїй відповіді на другий день Сорос брутально заатакував прем'єр-міністра Могамада, назвав його винним за всі втрати його народу та інших народів і накінець сказав, що він не надається на прем'єр-міністра. Приятелі Сороса відповіли оплесками на його промову, після чого присутні журналісти вчинили замішання, а група американських журналістів оточила головного американського представника Роберта Рубіна, секретаря Департаменту фінансів, атакуючи гострими запитами, що викликало ще більше замішання. Нарешті дорвався до слова заступник прем'єра Магамада, який старався, як подає „Волл Стріт Джорнал" прояснити ситуацію. Газета не пише, як це йому вдалося. Тижневик, який також підтримував Сороса, зорієнтувався, що все пішло не туди, де треба було, і видрукував 23-го вересня статтю прем'єра Могамада.

В цій статті він пише: „В тій системі великі грачі можуть зруйнувати біржу. Дослівно це вони зробили в південно-східній Азії. А те, що бідні мають платити, це не грає ролі. Ці маніпулятори не мають совісті".

Тиждень пізніше появився в тій самій газеті відповідь, спрямована вже персонально проти прем'єра Могамада. Поминаючи ці атаки, стаття цікава тим, що вона виявляє різні недоліки в господарці Маляйзії, які властиві також іншим державам південно-східньої Азії, і тим вона корисна для них. Бо ж немає кращої допомоги, як здорова, оперта на фактах критика. На цьому не кінчиться конфлікт між тими державами і Вашінгтоном. Автор зачіпає і Китай — сама назва статті промовиста: „Докторе Магатір та інші, зціліться самі!" — кажучи, що „за кулісами один з етнічних китайських геніїв диктував акції".

Ідея Азіятського валютного фонду

Одначе держави південно-східньої Азії зазнали великих втрат в грошах, в моральних вартостях, найбільше в часі, бо крах і його наслідки зіпхнули їх та їхню економіку вниз.

Першим вагомим кроком, який зразу виявив далекойдучі амбіції покривджених, був проєкт створити свій азійський стобільйоновий валютний фонд на взірець Міжнародного валютного фонду, який у критичній господарській ситуації допомагає державам фінансами у формі кредитів. Несподіванкою було, що Японія зразу підтримала ідею цього фонду, хоч у його пляні було оминути ЗСА як члена і партнера. Коли ж американська сторона заявила, що вона виступить беззастережно проти цього нового фонду, якщо не буде його співучасником, тоді ініціятори заявили, що вони згідні з тим, щоб цей виключно азійський валютно-допомоговий фонд був пов'язаний з Міжнародним валютним фондом, був керований тими самими принципами.

Одночасно з тим з боку азійських держав зустріла ЗСА дальша невдача. Вашінгтон вислав на конференцію в Гонг Конгу велику делегацію з пляном розв'язати або принаймні посунути вперед залучення азійських країн до Світової торговельної організації. Раніше Китай вів переговори зі ЗСА щодо вступу до цієї найвищої світової установи в справах міжнародної торгівлі. Коли ж американська сторона стала вимагати від китайської певних поступок — передусім дозволу для американських банків, які займаються приватними фінансовими засобами, діяти в Китаї, китайці заявили, що їхня економіка ще не доросла до цього і треба ще чимало попрацювати, щоб китайська участь принесла користь Китаєві та іншим членам організації. Коли ж у часі наради в Куаля Люмпур, а відтак у Гонг Конгу американці спробували посунути це питання вперед з представництвами південно-східних азійських держав, вони всі заявили, що це передчасне. Чи під впливом краху на їхніх біржах, чи ще й з інших причин ті держави обмежують можливість американської допомоги в азіятському ренесансі, хоч ЗСА мають найбільші шанси таку допомогу дати.

Американсько-французьке тертя

В дальшій черзі фактів найбільша французька нафтова фірма Тоталь опублікувала інформацію про підписання договору з іранською нафтовою компанією на суму два більйони долярів для фінансування постачання Іраном ґазу до Франції і двох дальших спільників, якими є Росія і Маляйзія. Спеціяльно треба звертати увагу на факт участи у тому договорі Маляйзії, якої прем'єр виступає речником південно-східній азійських держав. Вашінґтон зразу запротестував проти того договору, зажадав його відкликання, в іншому випадку погрозив санціями на підставі закону, ухваленого Сенатом, який забороняє будь-якій державі заключати договори і провадити з Іраном торгівлю ропою, природним газом і продуктами з них у сумі вищій, як 40 мільйонів долярів.

Американський амбасадор у Парижі Фелікс Рогатин, складаючи особисто протест у французькому міністерстві закордонних справ, назвав цей договір „жахливим прецедентом, який мусить бути спинений". З американського боку офіційно заявлено, що якщо договір не буде відкликаний, згідно з американським законом санкції почнуть діяти. Французька сторона висміяла ті погрози, мовляв, американський Сенат не може видавати законів, що зобов'язували б інші держави. А речник Европейського союзу в Брюсселі заявив, що всякі відплатні американські кари будуть „нелегальними". Значить, виникло глибоке протиставлення, яке, якщо його не припинити, може породити дуте негативні наслідки.

Росія виявляє себе ініціятором якнайглибшого загострення. Тиждень чи два тому в Москві перебував віцепрезидент ЗСА Ал Гор і нібито узгіднював різні спірні питання, а тепер президент Росії Борис Єльцин на спільній пресовій конференції з президентом Франції Жаком Шіраком у Москві заявив, що Америки не стосується безпека Европи, бо це належить до европейських держав і... Росії! У світлі вище сказаного потверджується попереднє припущення, що Росія, підписуючи договір в справі НАТО, в переговорах у Парижі, Мадриді і Денвері, робить це тільки як тимчасовий маневр для впровадження в блуд своїх договірних партнерів. У той самий час, коли Строб Толбатт (архітект російської політики Вашінґтону) писав у „Волл Стріт Джорнал", що „американсько-російські стосунки є на високому бігу цього тижня", президент Єльцин готував підступи проти Америки. В доповненні до того, президент Єльцин у свому виступі у вищій палаті російського парляменту заповів, що переходовий час скінчився, ринок відіграв свою ролю і держава „устійнила ясні і рівні норми економічної поведінки", яким кожен мусить підпорядкуватися, а уряд буде реґулювати і контролювати, як за совєтських часів.

Альтернативи

У тій складній ситуації перед Вашінгтоном стоїть альтернатива: допомогти чи не допомогти державам південно-східньої Азії вийти з важкої кризи, у якій вони опинилися. Коли допомогти, то в короткому часі, як нормально в таких ситуаціях є, вони з тієї кризи вийдуть і обличчя нової Азії, Азії ренесансу трьох більйонів людей, стане доконаним фактом. Людей твердих і працьовитих, терпеливих, не зіпсованих неконтрольованим лібералізмом і консюмеризмом з західніми, особливо американськими модерними інструментами продукції, то що тоді бу-

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Бандуристів треба підтримати

У зв'язку з концертом Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка в нюйоркській Тавн Голл 5-го жовтня, дуже прикро і соромно було за нашу громаду метрополії Ню Йорк, яка належно не підтримала цей концерт своєю численною участю.

Я ще досі під враженням цього незабутнього концерту, а найбільше зворушує те, що майже всі бандуристи (їх було 12) — це молоде покоління, яке плекає нашу народну культуру з любов'ю і посвятою. Саме тому ми повинні їх підтримати і додати їм охоти до дальшої праці та успіхів.

Велике признання належиться новому молодому диригентові, який за один рік зумів підготовити капелю до їхнього турне по Америці і Канаді. 26-річний Олег Маглай від наймолодших років виявляв великі музичні здібності, любов до української музики, а зокрема до гри на бандурі. По фаху адвокат, він все ж таки знаходить час на працю з капелею, що вимагає від нього великої посвяти і зусилля.

Радіємо, що капеля бандуристів, яка була заснована ще в 1918 році в час нашої короткої самостійности та яка відновила свою діяльність в Америці завдяки ентузіязмові легендарного маестра Григорія Китастого, далі існує та доповнилася молодими силами, які несуть наше бандурне мистецтво в майбутнє. Досі чую слова їхньої пісні: „Грай моя бандуро, грай, грай, грай..."

Оксана Кузишин
Ню Йорк, Н. Й.

Quousque Tandem

Як довго ще треба чекати (чи шість років незалежности не вистачає), щоб український Уряд почав думати патріотично-самостійницькими категоріями?

Образлива заява української амбасади в Америці, поміщена в „Свободі" з 9-го вересня 1997 року, написана в стилі марксистівської діялектики, як відповідь на листа до амбасади Крайової Управи Братства колишніх Вояків 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії в Америці. В цьому листі Крайова Управа Б-ва кол. Вояків І УД УНА в ЗСА просила амбасаду про поміч у спростуванні наклепів на І УД УНА, поміщених у підручнику для допризовників в Україні, виданому Міністерством Освіти України.

Крайова Управа Б-ва кол. Вояків І УД УНА не одержала від амбасади жодної відповіді в справі цього прохання і була змушена опублікувати свій лист в цій справі в часописі „Свобода" з 31-го липня 1997 року.

Проминуло п'ять місяців від часу написання листа до амбасади, на котрий амбасада повинна була відповісти і відповіла заявою пресової служби, підписаною пресовою секретаркою амбасади Н. Зарудною. В цій заяві амбасада твердить, що лист КУ Б-ва І УД УНА був пересланий до Міністерства Освіти в Україні, не подаючи, ані дати, ані змісту свого коментаря, ані копії листа КУ Б-ва І УД УНА. Чи такий лист був висланий взагалі, крім української амбасади, ніхто не знає. Не тільки колишні вояки 1-ої УД УНА, але вся українська громада в Америці є обурена такою заявою української амбасади. І не тільки заявою є обурені американські українці, вони є обурені і здивовані, що на їхні телефонічні звернення до української амбасади їм відповідають російською мовою.

З контексту заяви бачимо згірдливе поставлення вислову „історична правда" в знаки наведення. Авторка повинна знати, що історія — наука об'єктивна, а правда є одна і неподільна, вона повинна знати, що та історична правда писана кров'ю українських воїнів в обороні української рації. Про це знає кожна українська патріотична людина і шанує пам'ять наших героїв.

Вкінці ставлю запит до Уряду України: хто ці люди, що провадять Міністерством Освіти, котрі не знають, що про діяльність 1-ої УД УНА існує об'єктивна література як своїх, так і чужинецьких авторів.

Ярослав Качай
Челтенгам, Па.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Ірина Дибко-Филипчак

Книга-смолоскип в ночах ґеноцидів

I

У Видавництві „Родовід", Київ, 1997 р., під патронатом Національної Академії Наук України, Інституту Національних Відносин і Політології, Київського Національного Університету ім. Тараса Шевченка вийшла 4-тисячним тиражем книга „Холмщина і Підляшшя" — історико-етнографічне дослідження. Редакційна колегія: Валентина Борисенко (відповідальний редактор), Михайло Лесів, Тетяна Кара-Васильєва, Юрій Гаврилюк, Василь Назарук, Володимир Сергійчук. Літературний редактор — Лідія Сушко. У книзі є чотири розділи, вагомі статтями дослідницько-наукового змісту: історична та лінгвістична характеристика краю; матеріяльна культура, духовна культура; з усної народної творчости. Статті у цих розділах опрацьовані вісімнадцятьма науковцями з України і Польщі. Про всіх авторів в кінці книжки є докладні примітки.

Поштовх, щоб глянути в очі жорстокій правді ґеноцидів дало невтомне завзяття Наталії й Івана Даниленків. Це вони є спонзорами й фундаторами книги, яка говорить до совісті людства про страдницьку долю українців на прадідівських землях Холмщини й Підляшшя. Пройшли музейні мури експонати народного одягу, знаряддя, знімки, щоб на сторінках книги заговорити, „хто ми і чиї ми діти". Саме у тому дусі читаємо на 11-ій сторінці звернення Союзу української молоді Підляшшя, поширене в грудні 1990 року під назвою „До нашої молоді". Повний текст цього звернення привела у своєму вступі д-р Валентина Борисенко, під заголовком „Проблеми етнографічного вивчення українців Холмщини і Підляшшя". Отже (уривок): „...Треба очистити нашу свідомість з довголітнього намулу фальшу, брехні і облуди, що накидали нам актуальні переможці на арені політичної боротьби. З нашим минулим лучить нас довгий ланцюг історичної і національної пам'яті. Од нас буде залежало, чи стихія щоденного життя не зорве його й не понесе нас в світ, де станемося жебраками, які будуть просити в чужих їхнього хліба, їхньої мови і культури. Пора випростати хребти. Пора познавати нашу мову — не називати її хахлацькою, простою чи своєю, але українською, так як польську мову звут польською. Пора познавати нашу історію — знати скуль ми на всій землі взялися і яка була тут наша роля, як перед тисячою чи сотнею літ, так і вчора і тепер. Ми мусимо зрозуміти — хто ми є, а тогди не буде нам трудно сказати — ким хочемо бути — і нині, і завтра, і повсякчас". Наведені слова Союзу української молоді Підляшшя стали наче мотто причини зусиль спонзорів Н. і І. Даниленків, та праці авторів, яка закінчилася появою книги: щоб „познати" і „випростати хребти"...

Перед вступом є „Слово до читачів" Наталії Даниленко. Тут читаємо про причину появи книги, яка є співзвучною із закликом „познати" правду: „Український етнос пережив безліч менших і більших ґеноцидів. Один з них — це винищення українського населення Холмщини і Підляшшя". А дальше наводить слова з „Енциклопедії Українознавства": „В жодній іншій частині українських земель, які опинилися по Першій світовій війні під Польщею, не був польський тиск такий сильний, як на Холмщині і Підляшші". А як відбувався той тиск, читаємо на стор. 13-ій: „...Після Віденського миру (1809), коли Холмщина опинилася у Варшавському князівстві, що підлягало до Росії, почалась досить сурова політика полонізації та русифікації українців... Росія взялася за руйнацію унійства і впроваджування православної віри. Священики, присланi з Росії, насаджували російську мову, російські звичаї". А дальше читаємо: „Більш як 70 уніятських священиків пішло до в'язниці або на заслання". А в другу чергу відбувалася полонізація у не менш жорстокий спосіб: „Застосовано методи відкритого терору". Дальше читаємо, як російські війська, в Першій світовій війні, відступаючи, палили збіжжя, знищували села, людей Холмщини й Підляшшя примусово евакували вглиб Росії. „Залишені землі, садиби, майно діставалися полякам, які переселялися з різних регіонів Польщі". „...Життям людей розпоряджалися „Народове сіли збройне", „Чарни Ожел", „Бяли ожел", „Польска партія терористична", „Зожа", „Батальйони смерці" і десятки інших.

Ось ще подія 1944 року, про яку згадує голова Рівенського товариства „Холмщина" Олександр Боровик. У великодню ніч „...поляки заплянували винищувальну акцію по всіх українських селах... схопили батька (священика) і промовляли: „венцей не бендзєш спеваць „Ще не вмерла Україна" . В ліс було спроваджено 17 чоловік. Катовано і закопано живими. Коли почали закопувати, батько крикнув: „Христос Воскрес!", усі відгукнулись: „Воістину Воскрес!". Ось так розправлялися християни над християнами. Це ті християни, що своїми руками спалювали церкви або розбирали на будову своїх косцьолів, або просто робили із церков косцьоли, як ось у Перемишлі, з нашої катедри зробили собі „косцьол". Були Великодні в косцьолах, але не було Великодня на землях Холмщини й Підляшшя, там ще „Скорбна Мати" заходила у кожну українську хату, щоб „глянути на Тінь роп'яту"... Чи знав тоді і чи знає тепер про ті події кривавої польонізації Рим?... Адже це так християни-латинники навчали християн-українців, якими слід їм бути.

(Закінчення буде)

„Першим Стежам" 50 літ

Цього року Пластове Плем'я „Перші Стежі" розпочало святкування 50-ліття від його заснування в серпні 1947 року.

Святкування розпочалися Великою радою на Союзівці в днях 5-7-го вересня ц. р. На раду з'їхалося понад 50 „стежинок", деякі зі своїми чоловіками і малятами зі всіх кінців ЗСА і Канади від Каліфорнії до Ню Йорку та Торонто. На святочну вечерю приїхало ще з десять „стеж" зі своїми чоловіками, що з різних причин вступили з Пласту, але залишилися в Стеж-Приятті.

Святочна вечеря-бенкет була завершенням цього святочного дня, на яку прибули теж гості: предсідник УНС Уляна Дячук, зі Станиці в Кергонксоні подружжя Бараховські та пл. сен. Василик, а від „стеж", що не мали змоги приїхати і від інших пластових куренів прийшли привіти.

Святочну вечерю розпочали „стежі" відспіванням пластового „Отче Наш". Програму розпочала Перша Стежа Рубель привітанням гостей і подала коротко історію племени. Наталка Соневицька приготовила монтаж прозірок з діяльности „стеж", переплетений стежівськими піснями, що їх по-мистецьки виконало тріо Богданки Волянської, і стежівськими віршиками, що їх читали на зміну Орися Ковч і Мелася Соневицька. „Стежі" з Чикаго дали точку на весело: „Роздача ‚нагород' для заслужених' стежинок".

Уляна Дячук нагородила плем'я від УНС пропам'ятною таблицею, а Нелю Сохан малим подарунком з подякою за її майже десятилітнє ведення таборів „пташат" на Союзівці. Програму закінчили сестри Дарця і Оксана Ласовські (замужні Небеш і Онишкевич) цікаво виконаною піснею народним заспівом. Святочну вечерю завершено пластовим „Ніч вже йде", сплевши руки з усіми присутніми на залі „стежами", їхніми чоловіками і гостями.

Після вечері „стежинки" зійшлися на пластову ватру, на якій прийнято до куреня ще одну молоду „стежинку".

Плем'я „Перші Стежі" під час з'їзду на Союзівці

Тепер повернемося до 1947-го року. Острів на озері Шлірзее — Велика Береза (Гресс Бірке), де злишилися чотири гуртки старших пластунок: з Мюнхену, Берхтесгадену, Реґенсбурґу та Авгсбурґу. Всіх їх єднала ідея пласту, схоплена в трьох обов'язках пластуна і пластовому законі, зацікавлення виховною працею з українською молоддю та запал до мандрівок і зимового спорту. Ці спільні прикмети і злучили їх в один курінь ст. пластунок, для якого вибрали назву „Перші Стежі" з порядковим числом II.

Для них перебування в Німеччині було тільки переходовим етапом з мрією завершити його на рідних землях, у вільній Україні. Але ця мрія тоді лише була мрією, а тим часом доля кинула їх за океан... до Канади і до ЗСА. Туди „стежі" перенесли вогонь пластової ідеї і почали продовжувати свою працю для української молоді на місцях нового поселення.

Продовж 50-ох літ плем'я „Перші Стежі" стало одним з найбільш діяльних у розвитку пластової організації, зокрема як юнацькі виховниці по пластових станицях, у веденні пластових таборів, організуванні мандрівок літом, а лещатарських таборів зимою. „Стежі" були теж ініціяторками нового типу таборів: „Стежки культури" і „Мандрівні стежки культури" в Римі при УКУ, до Греції, а в останні роки вже у вільну Україну. Вони також провадили табори розвідувачок, а останніх десять років табори „пташат" на Союзівці для пластового доросту.

„Стежі" теж займають різні провідні пости в пластових станицях і вищих пластових органах, провадять вишколи для юнацьких виховників і виховниць, беруть живу участь у „Скобиному крузі", у пластових з'їздах, конгресах, ЮМПЗ тощо. Крім того, виготовили ряд матеріялів для юнацьких виховників і редагували журнал „В Дорогу з Юнацтвом". Люба Боднар, хоча до якогось часу була єдиною „стежею" в Клівленді, допомагала у влаштуванні Пластового Музею. Щоби придбати фонди на різні пластові і громадські потреби, „стежі" в різних містах влаштовували професійно оформлені виставки українських мистців, забави, балі, полуденки, базарі і т. п.

Не відстають „стежі" і в громадському житті: в минулому допомагали дисидентам і їх сім'ям висилкою пачок. Спільно з куренем „Верховинки" помістили два рази сторінок в „Н. Й. Таймсі" в обороні дисидентів. Крім того, багато їх є членами, часто на провідних постах, в різних громадських організаціях.

Тепер плем'я нараховує понад 60 сеніорок, понад 10 старших пластунок, а ті, що з різних причин вже більше не пластують, є згуртовані у Стеж-Приятті. Останньо зголосилися зацікавлені з України та Латвії прилучитися до плем'я. Дві з них вже є дійсними членками.

Кожного року „стежі" з'їжджаються на ради. Останньо, щодругий рік, Малу раду підготовляють вже молодші „стежі" і завжди стараються виготовити для всіх якусь пам'ятку. На цьогорічне свято привезли сорочинки з емблемою „стеж": стріла і лук на зеленому трикутнику. Орися Ковч приготовила веселу однодниівку, а також кілька з них випрацювали проєкти на відзнаку 50-ліття. Переміг проєкт Марти Король-Скальчук: в стежівську емблему вплетене число 50.

Є надія, що наші наймолодші члени понесуть традицію племени ще в наступне півстоліття.

пл. сен. Наталка Коропецька, ПС

Бесіда з кобзарем Я. Чорногузом з Києва

— Ярославе, як прилучилися до кобзарського мистецтва?

— Мене захопив своєю віртуозною грою на бандурі Іван Немирович, друг мого батька, письменник, журналіст і бандурист. Він бував у нас вдома і неперевершено виконував „Запорізький марш" Е. Адамцевича та віночок українських народних пісень. Був колосальним подвижником на терені пропаганди кобзарського мистецтва. Він організував у Києві і поза Києвом кобзарські вечори. Тоді виступали: Федір Жарко, Андрій Бобир, Василь і Микола Литвини та Павло Супрун. Про кожного Немирович розповідав дуже цікаво. І наприкінці всі з нетерпінням очікували, коли він сам візьме бандуру і вріже марш. Він грав його так запально, що глядачі не могли висидіти спокійно, а тихенько підстрибували у такт музиці, а потім зривалася шалена овація. Він був у тісній дружбі з капелею бандуристів. Звичайно і мене затягнув на концерти капелі. Він влаштував мене у капелю народних інструментів при Київському Політехнічному Інституті, якою керував М. Гвоздь. Він подарував мені „Школу гри на бандурі" Опришка і давав додому бандуру вчити початкові вправи.

Через деякий час придбав власну бандуру. Якось у розмові з Анатолієм Пасічним, моїм товаришем по літературній студії, який перейшов у кобзарство, зайшла мова про Павла Супруна, якого я добре знав. Анатолій сказав мені, що він шукає собі учня. Я з радістю схопився за цю інформацію. І ось 22-го січня 1985 року відбулась моя перша лекція. Два роки тривало моє навчання. Я перейняв від учителя багато пісень і одну думу „Про смерть Козака-бандуриста". Відтак я навчався в київській школі для дорослих.

— Відколи ви берете участь у концертах, кобзарських виступах?

— Це почалось досить швидко. Вже в 1990 році я брав участь у концертах, у з'їзді кобзарів. Потім було багато цікавих заходів. Міжнародний фестиваль кобзарів „Думи мої" у Львові, у 1993 і 1994 році брав участь у кобзарській лабораторії у Січеславі, яку організував Київський і місцевий центри народної творчости, де двічі у 1992 році і в 1996 — учасник „Вересаєвого свята" на Чернігівщині у селі Сокиринцях на батьківщині Остапа Вересая. Виступав на фольклорних святах на Миколаївщині, Київщині в Переяславі-Хмельницькому.

— Чи були у вас свої авторські вечори?

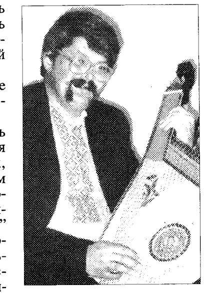
— Так. Їх пройшло близько десяти у самому Києві, Рівному, Дубні, Кривому Розі та Січеславщині. Там я виступав не лише як кобзар, але і як поет, співак, вокаліст.

— Як давно захоплюєтесь поезією?

— Тут у мене багато досвіду. Це пішло від батька, відомого письменника Олега Чорногуза. Я бачив, як він працював, і собі наслідував. Моя перша збірка була „У всесвіті серця", численні публікації у пресі. Було чимало передач по радіо як про поета, так і про кобзаря.

— Хто з видатних кобзарів чинив на вас найбільший вплив?

— Немирович, Супрун, Гвоздь, Бобир, Григорій Китастий, Юліян Китастий. Люблю слухати записи Жарка, братів Литвинів, Штокалка, Гриньькова, Новицького, жінок-кобзарок: Галину Менкуш, Людмилу Псікіру, Тетяну Лободу, автентичних кобзарів, таких як Кушпет. Я був ініціятором творчого вечора „Молоде кобзарство України". Він відбувся в Києві в „Кобзарській світлиці". До речі, скажу, що світлиця сворена завдяки подвижників нашої культури — Лариси Хоролець та провідних кобзарів. Вона стала справжнім осередком духовности. Там відбулося вже дуже багато прекрасних вечорів. Відбувся там і мій перший авторський вечір, нині вже рідні стіни дали змогу утвердитися як молодому кобзареві. Мені хотілося якось згуртувати нашу молодь. Я продумав програму, підготував виконавців, організував пресу, радіо, телебачення. Ми урізноманітнювали програму — думи, пісні, історичні, народні, ліричні, жартівливі, бандурні дуети, квартети. Я хотів показати глядачам, що кобзар не старий сліпий жебрак. Кобзар насамперед воїн, який несе правду життя, воює за одвічні ідеали України, носій високої духовности. Найавторитетнішим нашим виступом був виступ на Великій Раді Всесвітньої спілки кобзарів.

Кобзар Ярослав Чорногуз

З трьома бандуристами я їздив до Січеслава, і там були у нас три концерти у дуже солідних залях.

— Ви працюєте в журналі „Українська культура". Чи пропагуєте кобзарство на його сторінках?

— Безумовно. Вже з 1991 року веду там постійну рубрику „Взяв би я бандуру".

— Що у вашому особистому репертуарі?

— Він не є дуже значний, в ньому понад тридцять творів. Це дві думи „Про смерть козака-бандуриста" і „Буря на Чорному морі", історичні пісні про Мазепу, Нечая, народні пісні на козацьку тематику, ліричні жартівливі.

— Ви і самі творите пісні?

— Так. Намагаюсь працювати в жанрі нової народної української пісні. Маю в тексті написану „Думу про Богуна". Маю пісню про Богуна, це слова і музика мої і вже не раз її виконував.

— Ну а який ваш кобзарський образ ?

— Гадаю, що образ козака-бандуриста, що їздив за гетьманом чи за отаманом і в тяжкі хвилини піднімав народні його бойовий, волелюбний дух. Це мені найбільше імпонує. Таким прагну бути, хоч і не завжди вдається.

— Ну що ж: хай вдається дедалі частіше, бо народ цього потребує. — Дай, Боже, вам сили.

Розмову вів

Микола Чорний-Досінчук

У ПОНЕДІЛОК, 6-ГО ЖОВТНЯ, президент Билл Клінтон ужив цього року дане йому право накладати президентське вето на поодинокі точки представлених йому законопроєктів. Цим разом він відкинув 38 точок з військового бюджету розбудови, чим залишив дуже невдоволеними багатьох сенаторів і конґресменів, коли поліквідував запляновані, але не конче потрібні для державної безпеки, проєкти у їхніх виборчих округах. Накладаючи вето на 38 проєктів вартости 287 млн. дол., Президент залишив ненарушеними 107 інших проєктів на суму понад 500 млн. дол. Президент підкреслив, що елімінуючи деякі проєкти, керувався першочерговими потребами Пентагону та потребами військового персоналу, а не політичними уподобаннями.

У ЧЕТВЕР, 2-ГО ЖОВТНЯ, державні чинники стверджують, що Білий Дім має в пляні запропонувати створення незалежних перевірочних комісій по цілій країні, котрі могли б розглядати зажалення платників податку на Податкову службу. Плян пропонує створення Крайової перевірочної ради та 33 місцеві ради — одна для кожної тепер існуючої округи Податкової служби— котра наглядала б за діяльністю Податкової служби даної округи, вислухувала зажалення та можливо навіть поради зі сторони громадськости.

Азіятський...

(Закінчення зі стор. 2)

де? Китай з одним більйоном і понад двісті мільйонів людей впевниться, що викормить своїх громадян і лібералізує свої закони про обмеження народин. А не допомогти — вони після важків трудів таки вийдуть з того, хоч пізніше, та як тоді вони будуть дивитися на тих, що були байдужі до їхньої біди?

Америка вже переживала одну таку ситуацію, тільки значно меншу вимірами і наслідками, в західній Европі після Другої світової війни. Але тоді старий генерал Маршал та Президент Труман рішили видати більйони долярів, щоб допомогти вийти з нужди европейцям, які після двадцять років від однієї світової війни вмоталися в другу, ще більшу і гіршу. І це врятувало і Европу, і у великій мірі світ.

Але Азія під кожним оглядом — не Европа. Ні розміром порівнювати не можна, ні висотою різних ризиків. А над тим усім негативна постава різних сил у ЗСА була б великою перешкодою для здійснення таких проєктів. Отже, Китаєві залишається функція бути оборонцем і головним помічником у виходу з біди. Мабуть, передбачучи це, теперішній прем'єр-міністер Китаю Лі Пенг вже раніше офіційно задеклярував: „Китай не має егоїстичних інтересів і ніколи не наважуватиметься вжити сили для збільшення сфери своїх впливів... Навіть якщо наша держава розвинеться економічно, ми ніколи не намагатимемося здобути гегемонію". Чи інші азійські держави повірили в це? Тоді, мабуть, ні, але тепер, коли вони в біді, важко не повірити. Значить з усіх боків дорога відкрита для тієї функції Китаю. Розуміючи ці фундаментальні проблеми, Президент Клінтон робить усі потрібні заходи для впливу на ці події. Він доручив Рубінові після закінчення нарад в Гонґ Конґу відбути дводенну поїздку до Китаю та перевести розмови з керівними китайськими чинниками. Але кожна перша поїздка високих державних осіб до Китаю включає оглядини не лише особливостей країни, в тому числі славетного китайського муру. Крім цього, обов'язком кожного американського патріота є відвідати майдан Тяненьмен, де весною в 1989 році рішалася доля Китаю. Великі маси студентів вийшли на цю площу демонструвати проти уряду і комунізму. Тепер секретар Р. Рубін відбув доповідь для студентів Університету в Пекіні, який в 1989 році був ядром виступів. Здивований він був, коли після доповіді студенти ставили запити про ринок, про методи перебудови державних підприємств і про масове пересування робітників.

ЗВЕРНЕННЯ

до членства організації ІСНО й української громади в ЗСА

4-го листопада 1997 р. проминає двадцять років з часу відходу у вічність ОЛЕГА ШТУЛЯ-ЖДАНОВИЧА, визначного політично-громадського діяча, кол. Голови Проводу Українських Націоналістів, представника ОУН і УНР в екзилі при повстанському штабі от. Тараса Бульби-Боровця (УПА — „Поліська Січ"), відомого журналіста й літературного критика, довголітнього редактора „Українського Слова" в Парижі, великого державотворця й невгнутого патріота — визнавця націоналістичної ідеї.

З метою відзначити світлу постать сл. п. Олега Штуля-Ждановича членство ІСНО влаштовує в неділю 2-го листопада Панахиду на гробі покійного на православному цвинтарі ім. св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. о год. 10-ій ранку та поминальну зустріч.

Організатори запрошують до участи членство організацій ІСНО та патріотичну українську громаду.

ВОЛОДИМИР ПРОЦИК
ЦУ ОДВУ

НАТАЛІЯ ІВАНІВ
Гол. Управа УЗХ

д-р БОГДАН ГНАТЮК
Фундація ім. О. Ольжича

УВАГА! УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні оголошення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА"

приймаються тільки до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня.
Для вашої вигоди подаємо число факсу (201) 451-5486,
який працює 24 години.
В 40-ий день смерти оголошень телефонічно не приймається.

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

ПОДЯКА

Дня 21-го серпня 1997 р. з волі Всевишнього відійшла
у вічність на 95-му році життя наша
найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

АННА ТВАРДОВСЬКА

Складаємо подяку Всч. о. Володимирові Баранові за відслуження Св. Літургії і Панахиди похоронному заведенню Литвин і Литвин, за вміле полагодження всіх справ, зв'язаних з похороном.

Щиросердечно дякуємо усім приятелям, знайомим, членам УСВТ „Ч. Січ", УСЦАК за вислови співчуття особисто, листовно, що розраджували нас в хвилинах нашого смутку.

Дякуємо за пожертви на Служби Божі, „Січову Фундацію" і за вінки квітів.

Син — ОМЕЛЯН ТВАРДОВСЬКИЙ
з дружиною АННОЮ
внуки — ДАРІЯ з чоловіком ВАСИЛЕМ
— ЯРОСЛАВ

Пожертви замість квітів на свіжу могилу на

„Січову Фундацію" зложили:
приятелі, знайомі, члени УСВТ „Ч. Січ", УСЦАК, члени редакції „Свобода", Українського Тижневика, працівники УНСоюзу:

	250 дол.	УСВТ „Чорноморська Січ";
по	100	УСЦАК, Р. і Н. Канюки, О. і А. Твардовські;
	60	Р. і Х. Кулінські;
по	50	М. і А. Стебельські, О. і Н. Сиґіди;
	30	Л. Лапичак-Лесько;
по	25	М. і М. Бокало, В. і Я. Василаки, Уляна Дячук;
по	20	О. Труш, О. і О. Напори, Р. Бойко, Я. Томоруґ, ред. З. Снилик;
	10	Н.Н., ред. О. Кузьмович, А. Воробець, І. Лазірко;
	5	П. Стокотельний, Н. Салабай, В. Бачинська, М. Галущак, Р. Павлишин, Д. Полегенька, С. Вельгаш, О. Покладок, М. Шевчук, А. Малиновська, І. Худьо, П. Фуґа, Л. А. Данчук, О. Тритяк, С. Качарай, М. Лисько, В. Шевчук;
	3	І. Фокс;
	2	Н.Н., В. Каплун;

На св. Літургії зложили:
М. і А. Стебельські, З. і О. Кос, О. і О. Колодії, П. Сідел, Р. і І. Пиндуси, Д. Бобеляк, Л. Бойко, Є. і С. Бреничі, род. Селек, Р. і Х. Кулінські, І. і І. Хамуляки, П. Фітцпатрік, А. Люзо, Л. Палюмбо.

Квіти:
М. і А. Стебельські, З. і О. Кос, Е. і К. Ропер, Б. і М. Вінсент, Р. і Г. Ферон, род. Комеакс, Л. і М. Вінсент, Р. і Б. Шнайдербавер.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас 30-го вересня 1997 р.
на 76-му році життя

св. п.

ВАСИЛЬ ГОЛОВІНСЬКИЙ

В нашому великому горю родина складає щиру подяку о. Романові Дубицькому за похоронні відправи.

Також складаємо подяку о. Романові Дубицькому за св. Літургію, яка відправилася 8-го жовтня в сороковий день в Pert Amboy, N.J.

Також щира подяка: Rev. Msgr. Joseph J. Fedoryk за св. Літургію, яка відправиться в неділю 12-го жовтня в Елизабет, Н. Дж., о. Романові Дубицькому за відправлення св. Літургії в Томс Рівер, Н. Дж. 12-го жовтня.

Складаємо щиру подяку усім жертводавцям, які зложили свої пожертви на фонд українознавства Гарвардського Університету.

В пам'ять мого чоловіка зложили свої пожертви:

	100 дол.	Марія Головінська, дружина;
по	75	Wallenins Lines, Add Job Inc,;
по	50	Богдан Головінський, син з родиною, Єриней Головінський, син з дружиною, Family R. Pisapia, Mrs. Ann Landrascina, Mrs. Antonet Miller, Марія Подільчук, Доріс Ґладкий;
	40	Іван і Оля Станчак;
	35	Анна Стоцька;
	30	Family J. Novak;
по	25	Василь й Ольга Корж, Розалія і Анна Гузіль, Ukrainian American Club;
по	20	Василь і Стефанія Ткач, Олесь і Оля Напора, Марія Бодньович, родина Д. Пиріг, родина П. Крутий, родина І. Петришин, родина Іван і Розмері Васьків, родина І. Паславський, Анна Білозір, Lily Sekmitz;
по	15	Марія Мисько, Василь і Дарія Чех;
по	10	родина М. Юркевич, родина С. Кузан.

НА ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:
25 дол. Богдан і Стефанія Гупаловські

НА ЦЕРКВУ СВ. СТЕФАНА В ТОМС РІВЕР:

по 100 дол. Марія Головінська, Василь і Софія Палюґа.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:
Марія Головінська, Богдан Головінський, син з родиною, Єриней Головінський, син з родиною, Павло й Анна Кальба, Іван і Оля Станчак, Володимир і Марта Киденко, Тоні й Стася Палумбо, Роксоляна Волянюк, Михайло і Марія Гайдук, Михайло Гайдук, Богдан і Стефанія Гупаловські, Марія Мисько, Іван і Надя Нагорняк, Іван і Розмері Васьків, Омелян і Дарія Романів, Анна Шаркевич, Family R. Pisapia, Mrs. Ann Randrascina, Peggy & Ted Fleming, Mrs. Rose Filosa, Mrs. Ann Jordan, Christina & Dan Walpok, Іван і Стефанія Музичка, Mary & Paul Pasamano, Mrs. Stella Pawlyk, Robert & Eva Minerbini, Ann & Joseph Visaggio, Mr. & Mrs. F. Di-Palma, Mr. & Mrs. Frank Wieman, Nell & Walter Pibanowsky, Joseph & Jean La-Sala, Mr. & Mrs. J. Petolino, Maria & Ron Uzovich & Family, Barbara & Mike Hukil, Mr. & Mrs. M. Maciopa.

На American Heart Association:
In Memory of Vasyl Holovinsky by Cardiology Consultants.

Родина вдячна усім за щире співчуття у нашому великому горю й пожертви в пам'ять улюбленого чоловіка, батька й діда.

Нехай Бог винагородить вас усіх.

Вдячні:

дружина — МАРІЯ САЙБЕЛЬ ГОЛОВІНСЬКА
сини — БОГДАН ГОЛОВІНСЬКИЙ з жінкою КАРЕН й доньками
— ЄРИНЕЙ ГОЛОВІНСЬКИЙ з жінкою ОЛЕЮ
та родина — Karl, Kathia and Alex Frisch

Жертводавцям на стипендії ім. св. п. Ярослава Ткача в УВУ

Щиро дякую вам за надану мені можливість навчатися у Педагогічному інституті Українського Вільного Університету в Мюнхені. Під час навчання я познайомилася з новим цікавим матерлом і фактами, які на високому науковому рівні представили нам професори університету. Про це ми не могли довідатися в Україні. Також ми обмінялися досвідом з колеґами і таким чином збагатили своє знання.

Атмосфреа під час навчання була надзвичайно доброзичлива, по-домашньому тепла на лекціях і в стінах гуртожитку „Рідної Школи". В бібліотеці я мала можливість познайомитися з виданнями творів художньої літератури, педагогіки, які не видавалися в Україні, зробити деякі копії. Ми відвідали музеї Мюнхену і замок в Альпах, відбули цікаві зустрічі з поетами Ігорем Качуровським і Еммою Андієвською.

Намагатимусь використовувати набуті цінні знання у своїй учительській праці на сході України.

Як кажуть в народі:
„Бажаю Вам щастя
без ліку,
Довгого, щедрого і
доброго віку,
За душу невтомну і
серце ласкаве
Низький Вам уклін
до землі".

Валентина Данько,
Луганське

Щиро вдячний вам за пожертви, які уможливили мене брати участь у програмі підвищення кваліфікацій українських учителів Педагогічного інституту УВУ в Мюнхені, відчути атмосферу демократичного світу і вільної науки, почерпнути знань з багатих і недоступних нам раніше скарбів університетської бібліотеки, послухати глибокі, наповнені новими пошуками виклади професорів, відвідати музеї Мюнхену й околиці, обмінятися власним досвідом праці.

Приємно вражений доброзичливою атмосферою співробітництва і взаємоповаги, створеною для студентів викладачами і адміністрацією університету, самовіддана праця яких гідна подиву. Зворушений затишком і загальною любов'ю, якою оточили нас в інтернаті „Рідної Школи" та у колі гостинної української громади Мюнхену.

Як краянин роду св. п. Ярослава Ткача, пишаюся тим, що в різних куточках плянети живуть жертовні українці, готові в різний спосіб, але спільними зусиллями робити велику, священну справу — розбудову незалежної української держави.

Микола Николин,
вчитель української гімназії ім. І. Франка в Тернополі.

Москва...

(Закінчення зі стор. 1)

парляменту сказав: „Якщо світова спільнота наших пашпортів не признає, ми нікого просити не будемо". Президент А. Масхадов додав, що нові документи не матимуть на собі російської символіки. „Це буде чеченський пашпорт з нашим національно-державним гербом",— сказав він.

ПОДІЇ

СВЯТКОВА АКАДЕМІЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Громадсько-Діловий Комітет влаштовує святкову академію для відзначення ювілейних роковин 55-річчя УПА, 50-річчя великого рей-ду УПА на Захід та 50-річчя „Акції Вісла". Академія відбудеться у суботу, 11-го жовтня, в УОКЦентрі, початок о год. 5-ій після полудня. Участь братимуть: М. Пискір-„Марічка", М. Дупляк, С. Стéпан та хор „Прометей".

У неділю, 12-го жовтня, о год. 9-ій ранку буде відслужена Свята Літургія з Панахидою в архикатедральному храмі, вул. Френклін. О год. 10-ій Служба Божа відправиться також в катедрі УПЦ, 5-та вул. у Філядельфії.

ОБГОВОРЕННЯ ПОДІЙ 2-ГО ФОРУМУ УКРАЇНЦІВ

Ню Йорк. — Українська Американська Координаційна Рада влаштовує зустріч з громадянством для обговорення подій 2-го Світового форуму українців з доповідями голови Крайової Ради УАКР д-ра Б. Шебунчака, делеґата УНС та УАКР В. Сохана та інших делеґатів УАКР. Зустріч відбудеться у неділю, 12-го жовтня, о год. 2-ій піс-ля полудня в НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку.

КОНЦЕРТИ С. СТЕПАНА

Ню Йорк. — Тут у неділю, 12-го жовтня ц. р., в залі Українського Народного Дому, 140 Друга аве., відбудеться концерт відомого співака-баритона, соліста Львівської Опери Степана Стéпана. У програмі — твори західньоевропейських та українських композиторів. Партію фортепіяну виконає В. Винницький. Початок концерту о год. 2-ій після полудня.

У Вашінґтоні, Д. К., мистець виступатиме у п'ятницю, 24-го жовтня, у залі церкви св. Андрія.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику"

РЕДАКЦІЯ „СВОБОДИ"

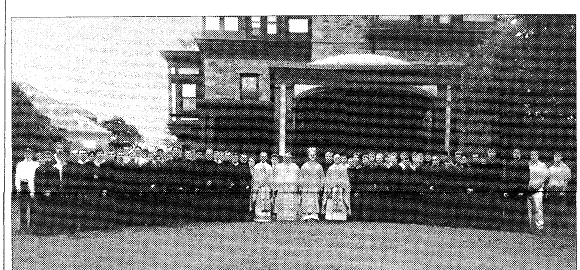
Дебют „Червоної Калини" '97

Раніше цього року баль „Червоної Калини" відбувся з успіхом при великій участі гостей, а головно молоді. Всі мали честь вітати почесних гостей, членів амбасади України з Вашінґтону на чолі з амбасадором д-ром Юрієм Щербаком, Місії України в Об'єднаних Націях, консуляту України в Ню Йорку з консулом М. Крижанівським та інших почесних гостей. Це був останній баль в залі Маріотт Гленпоінте готелі в Тінек Н. Дж. Баль „Червоної Калини-98" відбудеться 21-го лютого 1998 року в нових залях готелю Шератон Медовлендс в Іст Ратерфорд, Н. Дж., навпроти спортивного комплексу „Джаєнтс", в'їзд з дороги ч. 3. Зголошення дебютанток приймає Ольга Ставнича — (201) 933-7558.

Перший ряд (зліва): Аня Богачевська, Оля Ставнича, Орест Кебало, Туня Кебало; другий ряд (зліва): Даруся Мельник, Таня Буник, Адріянна Бембер, Мотря Чабан, Олександра Дурбак, Лариса Бабій; третій ряд (зліва): Олександер Мерл, Іван Загарук, Мирон Яросевич, Олекса Кий, Дарко Кочоловський, Андрій Микита.

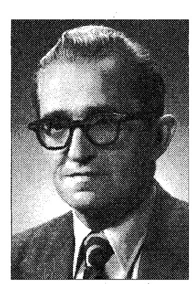
В Стемфорді відкрили новий шкільний рік

В Стемфорді, Конн., відкрито навчальний рік в Семінарії св. Василія Великого Службою Божею, яку відслужив Єпископ Василь Лостен в асисті духовенства. Шістдесятьтри семінаристи з України розпочали п'ятирічну програму навчання, яка завершується ступенем бакалавра. Серед студентів є також сім отців-Василіян. На світлині вгорі поміж студентами-семінаристами (зліва): о. Богдан Данило, настоятель семінарії, о. Едвард Янґ, ректор, Єпископ В. Лостен і о. Петро Скрінковський, духовний провідник семінарії. Ця найвища навчальна школа Української Католицької Церкви в ЗСА розпочала 58-ий рік свого існування.

Св. п. М. Андрухів — у першу річницю смерти

На 84-му році трудолюбивого життя 3-го жовтня 1996 року в Монтреалі відійшов у вічність св. п. проф. Микола Андрухів, визначний суспільно-громадський і політичний діяч в Україні і Канаді.

Св. п. М. Андрухів

Народився М. Андрухів 21-го грудня 1911 року у Львові, де започаткував середню освіту у головній гімназії, а закінчив матурою в Учительському Семінарі „Рідної Школи" в 1929 році. Від 1929 року був учителем народних шкіл, а від 1940 року учителем математики в середніх школах. Працював в кооперативному русі, був членом Пласту від 1923 року, членом ОУН від 1929 року, де займав аж до відходу у вічність відповідальні становища. В 1944 році був засланий большевицьким окупантом до Іркутська. До Канади прибув у 1949 році і проживав у Монтреалі, де від початку включився в суспільно-громадську і політичну діяльність. Був головою Спортового Товариства „Україна", головою Пласту, провідним діячем ЛВУ, активістом УНСоюзу, головою КУК в Монтреалі, виховником СУМ, головою Світового Українського Визвольного Фронту, фундатором Дому Української Молоді, довгі роки управителем Української Народної Каси та членом багатьох інших організацій, установ, товариств. Він всюди, де заходила потреба у праці для української справи.

Не оминав М. Андрухів і кооперативних проблем, тому часто на цю тему писав статті до української преси. Св. п. проф. М. Андрухіва я запізнав ще в 1950-их роках, коли, як крайовий організатор СУМ, відвідував Монтреаль та був його і його гарної родини гостем. Від того часу ми співпрацювали в різних організаціях, а зокрема в Лізі Визволення України, Спілці Української Молоді, Світовому Українському Визвольному Фронті, де він був головою, а я секретарем, і також в Українському Народному Союзі, де він бував частим делеґатом конвенцій і секретарем відділу. Ми подружили, і я пізнав його, як назвичайно гарну людину, доброго друга, з яким можна було гарно співпрацювати. З молодих літ він загартований і досвідчений в рядах ОУН.

В останньому часі він не почував себе найкраще і ми вже особисто зустрічались рідше. Правда, коротка записка, телефонічна розмова, святкові побажання ніколи в нас не переривались.

В останній нашій телефонічній розмові перед моїм виїздом в Україну він просив передавати поздоровлення багатьом його і нашим спільним знайомим. Жалував, що він вже не може поїхати, не почуває себе добре, не дозволяє лікар, але він однак сподівається ще колись туди загостити. З тим, він був щасливий, що Господь дозволив йому відвідати Україну та її столицю Київ. Він вважав це справжньою нагородою за всю його працю і труди і завершення боротьби за державу, яка увінчалась переможним успіхом для українського народу. Він також дуже просив, коли я повернуся з України, переказати або написати йому все, про позитиви і неґативи. Я обіцяв.

На жаль, по приїзді я вже не міг йому цієї обіцянки виконати.

Він відійшов вже туди, „де немає ні журби, ні страждань, а життя вічне і безконечне..." Своє життя покійний не прожив намарно, він залишив по собі спадщину, з якої ще довго будемо користати.

Василь Дідюк

ГОЛОВИ ТОВАРИСТВ

У „Свободі" з п'ятниці, 26-го вересня ц. р., у звідомленні п. з. „Під стягом єднання" слід справити, що головою Світового Братства УПА і головою Т-ва Вояків УПА в ЗСА є Лев Футала. Головою Головної булави ОУН—УПА в Україні є Михайло Зеленчук. — **Ред.**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЖОВТНЯ 1997 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори 42-го Відділу Т-ва ім. Т. Шевченка відбудуться о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо взяти участь. Варвара Тижбір, рекр. секретар.

❂ РІЗНЕ ❂

• ПРАЦЯ •

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊